

Het boek Ezra

God waakt over Zijn woord om dat te doen! ¹ Het volk Israël was door zijn overtredingen naar Babel gedeporteerd maar de profeet Jeremia had hierover voorspeld dat ze na 70 jaar zouden terugkeren naar hun eigen land. ²

Kores, de koning van Perzië geeft verlof tot terugkeer en dat staat zo treffend beschreven aan het einde van 2 Kronieken 36:22/23 net voor het begin van het boek Ezra.

Diezelfde woorden worden genoemd in Ezra 1:1 t/m 4 waar staat:

1 In het eerste jaar van Kores, de koning van Perzie, wekte de Here, opdat het woord des Heren, door Jeremia verkondigd, zou worden voltrokken, de geest van Kores, de koning van Perzie, op, om door zijn gehele koninkrijk, ook

in geschrifte, deze oproep te doen uitgaan:

2 Zo zegt Kores, de koning van Perzie: alle koninkrijken der aarde heeft de Here, de God des hemels, mij gegeven en Hij heeft mij opgedragen Hem een huis te bouwen in Jeruzalem, in Juda.

3 Wie nu onder u tot enig deel van zijn volk behoort, zijn God zij met hem, hij trekke op naar Jeruzalem, in Juda, en bouwe het huis van de Here, de God van Israël, dat is de God, die in Jeruzalem woont.

4 En ieder die overgebleven is, van welke plaats ook, waar hij als vreemdeling vertoeft, die moeten zijn plaatsgenoten ondersteunen met zilver en goud, met have en vee, behalve de vrijwillige gave voor het huis van de God, die in Jeruzalem woont.

Ook Daniël – inmiddels oud geworden – had gelezen over deze profetie van Jeremia en heeft zagezegd geestelijk de weg

¹ Jeremia 1:12

² Jeremia 25:11/12

gebaand door gebed en vasten en schuldbelijdenis. We lezen hierover in Daniël 9:2 t/m 4 het volgende:

2 In het eerste jaar van zijn koningschap (Darius) lette ik, Daniel, in de boeken op het getal van de jaren, waarover het woord des Heren tot de profeet Jeremia gekomen was, dat Hij over de puinhopen van Jeruzalem zeventig jaar zou doen verlopen.

3 En ik richtte mijn aangezicht tot de Here God om te bidden en te smeken, in vasten en in zak en as.

4 En ik bad tot de Here, mijn God, en deed schuldbelijdenis en zeide: Ach Here, Gij grote en geduchte God, die vasthoudt aan het verbond en de goedertierenheid jegens hen die U liefhebben en uw geboden bewaren;

5 Wij hebben gezondigd en misdreven, wij hebben goddeloos gehandeld en zijn weerspannig geweest; wij zijn

afgeweken van uw geboden en van uw verordeningen.

Wat een godvrezend man was Daniël! Hij bad en vastte en deed schuldbelijdenis. Hij beleed niet alleen de zonden van het volk Israël maar ook zijn eigen zonden.³

Wat een aansporing voor ons! Belijden wij de zonden van ons volk in ons gebed en ook onze eigen zonden! Daniël deed het en de God des hemels ging handelen.

Er kwam vaart in de zaak en Koning Kores haalde alle kostbare voorwerpen, die Nebukadnezar uit Jeruzalem had weggevoerd, te voorschijn om ze mee te geven aan hen die zouden terugkeren:

We lezen hierover in Ezra 1:7/8

7 Ook liet koning Kores het gerei van het huis des Heren, dat Nebukadnessar uit Jeruzalem had weggevoerd en in de tempels van zijn goden

---

³ Daniël 9:20

had geplaatst, te voorschijn brengen.

8 Kores, de koning van Perzie, liet het te voorschijn brengen onder toezicht van Mitredat, de schatmeester, en deze telde het uit voor Sesbassar, de vorst van Juda.⁴

Zo'n 42.000 Israëlieten trokken op met maar liefst 736 paarden, 245 muildieren, 435 kamelen en 6720 ezels.⁵

Toen ze in het land Israël aankwamen, zochten ze naar hun stammen hun oude plek op maar kwamen in de zevende maand na hun terugkomst als één man bij elkaar om het loofhuttenfeest te vieren en er werden weer offers aan de Here gebracht.

In het 2e jaar na hun aankomst werd begonnen met de herbouw van de tempel en werden de fundamenten daarvoor gelegd en dat staat zo treffend beschreven in Ezra 3:10 en 11

---

⁴ Ezra 5:14

⁵ Ezra 2:66

10 Toen nu de bouwlieden het fundament van de tempel des Heren legden, stelden zij de priesters op, gekleed in ambtsgewaad, met trompetten, en de Levieten de zonen van Asaf, met cimbalen, om de Here te loven naar de aanwijzing van David, de koning van Israël.

11 Zij zongen beurtzangen van lof en prijs aan de Here: want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid over Israël. En al het volk juichte met groot gejuich en loofde de Here, omdat het fundament van het huis des Heren gelegd was.

Met een beetje fantasie zien we ze staan: de priesters in ambtsgewaad met trompetten, de Levieten met cimbalen, beurtzang van lof en prijs aan de Here en groot gejuich van het volk.

In beurtzangen zongen zij: Loof de Here, want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.

Mocht zo'n ijver Gods in onze harten ontbranden voor Hem en zijn Woord. Dat ook wij Hem zullen prijzen met de woorden: Loof de Here, want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.

Deze woorden komen 26x voor in Psalm 136.

Er kwamen tegenstanders tegen de herbouw van de tempel in actie. Als God een deur opent, willen tegenstanders dit werk verhinderen.

Paulus noemt in 1 Cor. 16:9

Mij is een grote en machtige deur geopend en er zijn vele tegenstanders.

Maar tegenstand vuurt aan ... om door te gaan! Jezus sprak tegen de gemeente van Filadelfia in Openbaring 3:8

Zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten.

Zo wordt de tegenstand tegen de herbouw van de tempel beschreven in Ezra hoofdstuk 4 en 5 en 6 maar uiteindelijk geeft koning Darius een krachtig bevel dat de bouw van de tempel doorgang moet vinden. En tegenstanders worden krachtig gewaarschuwd met de woorden uit Ezra 6:11 en 12

11 Voorts is door mij bevel gegeven, dat er van ieder die dit besluit overtreedt, een paal uit zijn huis zal worden gerukt, opdat hij daaraan gehangen en vastgeslagen worde, en dat daarom zijn huis tot een puinhoop zal gemaakt worden.

Overtreding zou gestraft wordt met ophanging aan een paal uit het huis van de overtreder zelf en diens huis zou tot een puinhoop gemaakt worden. Deze ferme taal van koning Darius liegt er niet om.

12 De God nu, die zijn naam daar heeft doen wonen, stote iedere koning en elk volk neder, die als overtreders hun hand

*uitstrekken om dit huis Gods te
Jeruzalem te verwoesten*

*Ik, Darius, heb bevel gegeven;
het worde nauwkeurig
uitgevoerd!*

Daar konden de tegenstanders
het mee doen.

Na enige jaren was de bouw van
de tempel voltooid en werd de
inwijding van het huis Gods met
vreugde gevierd.

Er werden maar liefst 100
stieren geofferd, 200 rammen en
400 lammeren.

Ezra 6:22 vermeld nog:
*Ook vierden zij het feest der
ongezuurde broden met
vreugde, gedurende zeven
dagen, want de Here had hen
verblijd.*

*Hij had het hart van de koning
van Assur tot hen gewend om
hen te steunen bij de arbeid aan
het huis van God, de God van
Israël*

In Ezra hoofdstuk 7 wordt voor
het eerst gesproken over Ezra.
Die was namelijk nog in Babel
gebleven maar nu komt hij in
actie.

Ezra 7:6 verhaalt:

*Deze Ezra trok op uit Babel. Hij
was een schriftgeleerde,
bekwaam in de wet van Mozes,
welke de Here, de God van
Israël, gegeven had; en daar de
hand van de Here, zijn God,
over hem was, had de koning
hem alles gegeven wat hij
verlangd had..*

Er wordt over hem geschreven
dat "de hand van de Here, zijn
God, over hem was." Die
woorden lezen we ook in Ezra
8:18, 8:22 en 8:31.

Ezra geeft God de eer met de
woorden genoemd in Ezra 7:27
en 28

*27 Geprezen zij de Here, de
God onzer vaders, die de
koning zulks in het hart
gegeven heeft, om het huis van*

de Here, die in Jeruzalem woont, luisterrijk te maken.

28 En mij gunst heeft doen vinden bij de koning, zijn raadsheren en alle machtige vorsten des konings!

Ik nu vatte moed, daar de hand van de Here, mijn God, over mij was, en vergaderde uit Israël de hoofdmannen om met mij op te trekken.

Ezra vertrekt niet alleen uit Babel maar met hem trekken circa 1750 mannen mee plus een grote hoeveelheid schatten, die hem ter beschikking werden gesteld voor de dienst van het huis Gods.

Ezra 8:26 vermeld:

- 650 talenten zilver.
- 100 talenten zilveren voorwerpen.
- 100 talenten goud.
- 20 gouden bekens.
- Twee voorwerpen van prachtig goudglanzend brons, kostbaar als goud.

Deze godvruchtige Ezra riep, voordat zij vertrokken, een bidden en vasten uit en, zo zegt ons 8:23 "Hij liet Zich door ons verbidden". En zo gingen ze vol vertrouwen op de Here op reis naar Jeruzalem.

Als Ezra in Jeruzalem is aangekomen, verneemt hij, hoe het volk zich door huwelijken verbonden heeft met de niet-Joodse bevolking.

Hij verootmoedigt zich daarover voor God zoals Ezra 9:3 noemt:

Toen ik dit vernam, scheurde ik mijn kleet en mijn mantel, trok de haren uit mijn hoofd en uit mijn baard en zat verbijsterd neer.

Normaal was een Israëliet nogal gesteld op goedverzorgd hoofdhaar en baard. Hier gaat Ezra zo ver dat hij hoofdhaar en baard ontsiert als teken van verdriet en verbijstering.

Ezra 9:5 vermeldt verder:

5 Tijdens het avondoffer echter stond ik op uit mijn

verootmoediging en met gescheurd kleed en gescheurde mantel knielde ik, breidde mijn handen uit tot de Here, mijn God,

6 En zeide: Mijn God, Ik schaam mij en durf mijn ogen niet tot U opslaan, o mijn God, want onze ongerechtigheden zijn ons boven het hoofd gewassen en onze schuld is gestegen tot de hemel.

Zijn verootmoediging voor God slaat over op het volk en Ezra 10:1 verhaalt:

Terwijl Ezra bad en schuld beleed, wenend zich neder werpende voor het huis Gods, verzamelde zich tot hem een zeer grote schare uit Israël, mannen, vrouwen en kinderen, want het volk was in luid gewezen uitgebarsten.

Het gevolg was dat het volk zich van deze overtreding van Gods wetten voor Israël bekeerde en vreemde vrouwen werden weggezonden.

Maar hoe is het met ons – christenen van het nieuwe verbond in het bloed van Jezus – en onze verhouding tot Gods woord en wil?

Jacobus 1:27 vermeldt dat de zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader is dat wij ons .... onbesmet van de wereld zullen bewaren.

En als dat niet het geval is, laten we ons dan verootmoedigen en bekeren. Want onszelf onbesmet van de wereld bewaren, dat is - in de ogen van onze God en Vader - de zuivere en onbevleete godsdienst.

En wat moeten wij onder "de wereld" verstaan?

1 Joh. 2:16/17 is hier duidelijk over:

16 Want al wat in de wereld is:

- *de begeerte des vlezes*
- *de begeerte der ogen*
- *en een hovaardig leven,*
is niet uit de Vader, maar uit de wereld.

17 En de wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.